

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007497 20 Кж 7
Бања Лука, 04.5.2020. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених С.В. и К.Н., због кривичних дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске и упознавање дјеце с порнографијом из члана 177. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца оптуженог С.В., адвоката Н.С., из Б. и оптуженог К.Н., адвоката Д.Т. из Лопара, изјављеним против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 7 од 15.4.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.5.2020. године, донио је,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.В. и К.Н., изјављене против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 7 од 15.4.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007497 20 Кв 7 од 15.4.2020. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. и 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужених С.В. и К.Н., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0024063 од 17.9.2019. године, терете због кривичних дјела обљуба са дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и упознавање дјеце с порнографијом из члана 177. став 1. истог закона, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог С.В., адвокат Н.С., из Б. и оптуженог К.Н., адвокат Д.Т. из Л.

Жалбе су изјављене због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или преиначи и притвор укине. Аргументима из образложења жалби, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете, као законског услова примјене мјере

притвора, те се оспорава правилност закључка о постојању притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби, којима се оспорава постојање основане сумње да су оптужени починили кривична дјела, за које се терете потврђеном оптужницом. Наиме, основана сумња да су оптужени починили кривична дјела, која је утврђена потврђивањем оптужнице Окружног јавног тужилаштва у Бијељини број Т14 0 КТ 0024063 од 17.9.2019. године и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени, као и оне који су спроведени на главном претресу, првенствено исказ малољетне оштећене С.А., њеног оца, свједока Ц.А., те других поименично наведених свједока, који имају посредна сазнања о дјелу и то свједока В.С., С.Ђ., Б.Ј. и В.С.-Л. Све наведено се правилно цијени у повезаности са материјалним доказима, и то извјештају о специјалистичком гинеколошком прегледу малољетне оштећене од 25.10.2018. године, те налазу и мишљењу о вјештачењу мобилних телефона оптужених и оштећене и изводи правилан закључак о постојању наведеног степена сумње, као законског услова примјене мјере притвора.

Надаље, за постојање посебног приворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, правилно се у побијаном рјешењу цијени и образлаже начин и околности извршења кривичних дјела у стицају, од стране оба оптужена, тежина посљедице по психичко здравље малољетне оштећене, да је, као жртва сексуалног насиља смјештена у сигурну кућу, а све то у повезаности са доказима, који су од одлучног значаја у времену релевантном за доношења тог рјешења, са аспекта нужности даље примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу. То се, првенствено односи на исказе свједока, родитеља малољетне оштећене, који су, у исказима датим на главном претресу исказали револт и озбиљне пријетње у случају да оптужени буду пуштени на слободу, чиме је остварена реална пријетња нарушавања јавног реда, као услова за продужење притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Све те околности и по оцјени овог суда, у својој укупности, указују на нужност даље примјене мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић